

ເອລີຍາ - ໝາຍເລກສົບສອງ

ທຸກໆບຸນເຂົາຈະຖືກຍົກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

Jeff Pippenger

2023-10-17

ພວກເຮົາຍັງຄົງກ່າວເຖິງ ເອລີຍາ ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການພະຍາກອນ. ເອລີຍາໄດ້ປະກາດແກ່ ອາຮາບ ວ່າຈະບໍ່ມີຜົນຕົກ ນອກຈາກຕາມຄໍາຂອງທ່ານ ເປັນເວລາສາມປີ.

ແລະ ເອລີຍາ ຊາວທົດສະໄບ ຜູ້ຊົງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຊາວກິດເລອາດ ໄດ້ກ່າວແກ່ ອາຮາບ ວ່າ,
“ພຣະເຢຮວາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແນ່ນອນ
ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຍືນຮັບໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ, ໃນຫຼາຍປີນີ້ຈະບໍ່ມີທັງນ້ຳຄ້າງ ຫຼື ຜົນ
ນອກຈາກຕາມຄໍາຂອງຂ້ອຍ.” 1 ກະສັດ 17:1

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາໃນພຣະທໍາລູກາວ່າ ສາມປີນີ້ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນສາມປີເຄື່ອງ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, ຈົ່ງແທ້ແລ້ວ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ບໍ່ມີສາດສະດາຄົນໃດໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບໃນຖິ່ນຖານຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ
ມີແມ່ໝ້າຍຫຼາຍຄົນໃນອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝຂອງເອລີຍາ ເມື່ອຟ້າສະຫວັນຖືກປົດໄວ້ສາມປີທີ່ກ່າວເອີ້ນ
ເມື່ອຄວາມອຶດຢາກຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ມີຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ;
ແຕ່ເອລີຍາບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາແມ່ໝ້າຍຄົນໃດເລີຍ ນອກຈາກໄປຫານາງແມ່ໝ້າຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເມືອງຊາເຣບຕາ
ແຄວ້ນຊີໂດນ. ລູກ 4:24–26.

ໄລຍະສາມປີເຄື່ອງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງອາຮາບ ແລະ ເຢເຊເບນ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງໄລຍະສາມປີເຄື່ອງແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນ ນັບແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798
ເມື່ອອໍານາດສັນຕະປາບາ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍເຢເຊເບນໃນຄຣິສຕະຈັກເມືອງທອາທຣີ
ໄດ້ປົກຄອງໃນຊ່ວງຍຸກມົດ.

ແຕ່ເຮົາຍັງມີຂໍ້ໜັງສືຂອງຂໍ້ທີ່ວ່າເຈົ້າຢູ່ ເພາະວ່າເຈົ້າຍອມໃຫ້ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ ຄື ເຢເຊເບນ
ຜູ້ທີ່ເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນ ມາສັງສອນ ແລະ ຫລອກລວງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໃຫ້ປະພຶດຜິດທາງເພດ ແລະ ກິນຂອງທີ່ຖືວ່າຍແກຮູບເຄົາລົບ. ແລະເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວລາແກ່ນາງ
ໃຫ້ກັບໃຈຈາກການປະພຶດຜິດທາງເພດຂອງນາງ; ແຕ່ນາງບໍ່ຍອມກັບໃຈ. ຈົ່ງເບິ່ງ
ເຮົາຈະໂຍນນາງລົງເທິງຕຽງ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ລົງປະເວນກັບນາງ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມທຸກລໍາບາກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ນອກເສຍແຕ່ວ່າເຂົາຈະກັບໃຈຈາກການກະທໍາຂອງຕົນ.
ແລະເຮົາຈະຂ້າລຸກຂອງນາງດ້ວຍຄວາມຕາຍ; ແລະຄຣິດຕະຈັກທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ຄົ້ນຫາຈິດໃຈຊັ້ນໃນ ແລະ ໃຈທັງຫລາຍ;
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຕາມການກະທໍາຂອງເຈົ້າ. ພຣະນິມົດ 2:20–23.

“ເວລາໃຫ້ນ້ຳກັບໃຈ” ຂອງເຢເຊເບນ ຄື ສາມປີເຄື່ອງໃນສະໄໝຂອງເອລີຍາ, ແລະ
ສາມປີເຄື່ອງຕາມຄໍາພະຍາກອນ ຈາກປີ 538 ຫາ 1798 ໃນຍຸກມົດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງໂດຍອໍານາດສັນຕະປາບາ.
ການລົງໂທດຂອງເຢເຊເບນ ແລະ ບັນດາກະສັດແຫ່ງເອຣົບຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທໍາການຫຼົ້ນຊັກບັນາງ ຄື
ການຖືກໂຍນລົງໃນຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລໍາບາກ ແລະ ການຕາຍຂອງລູກໆຂອງນາງ. ໃນລະຫວ່າງຍຸກມົດນັ້ນ
ກໍມີບັນດາຈິດວິນຍານທີ່ສັດຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກໂຍນລົງໃນຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລໍາບາກເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ເມື່ອຖືກໂຍນລົງໃນຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລໍາບາກນັ້ນ ຜົນສຸດທ້າຍຄື
ຊີວິດສໍາລັບຜູ້ສັດຊື່ທີ່ຄວາມຕາຍສໍາລັບຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ໄດ້ຖືກກໍານົດຕາມ “ການງານ” ຂອງພວກເຂົາ.

ຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງຜູ້ສັດຊືກໄດ້ບັງເກີດຄວາມອົດທົນ ແລະ ຊີວິດ.

ຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງພວກເຂົາຈະສົນສຸດລົງໃກ້ທ້າຍຂອງສາມປີເຄິງນັ້ນ, ກ່ອນໜ້າເວລາເລັກນ້ອຍ ທີ່ເອວຢາຈະອອກຈາກຊາຮບຕາໄປບັນຊາອາຫັບໃຫ້ເອີ້ນຊາວອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄປຍັງພູກາເມນ.

“ການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຕະຫຼອດໄລຍະເດັ່ນຂອງ 1260 ປີ.

ພຣະເຈົ້າໃນພຣະເມດຕາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

ໄດ້ຊົງຫຍໍ້ເວລາແຫ່ງການທົດລອງອັນເຜົາໄໝ້ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສັ້ນລົງ. ໃນການທຳນາຍລ່ວງໜ້າເຖິງ

‘ຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ’ ທີ່ຈະບັງເກີດແກ່ຄຣິສຕະຈັກ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຕັດວ່າ:

‘ຖ້າວັນເຫຼົ້ານັ້ນຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສັ້ນລົງ ກໍຈະບໍ່ມີມະນຸດໃດລອດພົ້ນໄດ້ເລີຍ; ແຕ່ເນື່ອງແກ່ຜູ້ທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້ ວັນເຫຼົ້ານັ້ນຈະຖືກຫຍໍ້ໃຫ້ສັ້ນລົງ.’ ມັດທາຍ 24:22. ໂດຍອິດທິພົນຂອງການປະຕິຮູບ

ການຂົ່ມເຫັງໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ຈຸດສົນສຸດກ່ອນປີ 1798.” The Great Controversy, 266, 267.

ການພິພາກສາແຫ່ງ “ຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ” ສຳລັບລະບົບສັນຕະປາປາຈະ “ຂ້າລູກຂອງນາງໃຫ້ຕາຍ,”

ແຕ່ການພິພາກສາແຫ່ງ “ຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ”

ນັ້ນມີພຣະສັນຍາເຖິງຊີວິດສຳລັບຜູ້ທີ່ການງານຂອງເຂົາໄດ້ສະແດງຄວາມສັດຊືຂອງເຂົາ,

ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນການຕາຍຂອງບຸດຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍເມືອງຊາຮບຕາ.

ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ບຸດຊາຍຂອງແມ່ຍິງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ຈັບປ່ວຍ;

ແລະອາການເຈັບປ່ວຍຂອງເຂົາໜັກຫຼາຍຈົນບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈເຫຼືອຢູ່ໃນຕົວເຂົາ.

ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບເອວຢາວ່າ, ໂອ ທ່ານຜູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍກັບທ່ານຈະກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດ?

ທ່ານໄດ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ບາບຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກລະນຶກຂຶ້ນ, ແລະເພື່ອໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຕາຍຫຼື?

ແລະທ່ານໄດ້ຕອບນາງວ່າ, ຈົ່ງສັງເກດຂອງເຈົ້າມາໃຫ້ຂ້ອຍ.

ແລະທ່ານໄດ້ອ້ມເຂົ້າອອກຈາກອ້ມອັກຂອງນາງ, ແລ້ວພາຂຶ້ນໄປຍັງຫ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ທ່ານພັກອາໄສຢູ່,

ແລະວາງເຂົ້າໄວ້ເທິງຕຽງຂອງຕົນ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຢາເວວ່າ, ໂອ

ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,

ພຣະອົງໄດ້ນຳຄວາມພິບັດມາເຖິງແມ່ໝ້າຍຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ນຳນາງນັ້ນດ້ວຍ,

ໂດຍການໃຫ້ບຸດຂອງນາງຕາຍຫຼື? ແລະທ່ານໄດ້ຍຸດຕົວລົງເທິງເດັກນ້ອຍນັ້ນສາມເທື່ອ,

ແລະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຢາເວວ່າ, ໂອ ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນພຣະອົງ,

ຂໍໃຫ້ຈົດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ກັບເຂົ້າມາໃນຕົວເຂົາອີກ.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຟັງສຽງຮ້ອງຂອງເອວຢາ;

ແລະຈົດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ກັບເຂົ້າມາໃນຕົວເຂົາອີກ, ແລະເຂົາກໍພົ້ນຄົນມືຊີວິດ.

ແລະເອວຢາໄດ້ອ້ມເດັກນ້ອຍນັ້ນ, ແລ້ວພາລົງມາຈາກຫ້ອງນັ້ນເຂົ້າສູ່ເຮືອນ,

ແລະມອບເຂົ້າໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງເຂົາ; ແລະເອວຢາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ບຸດຂອງເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່,

ແລະແມ່ຍິງນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບເອວຢາວ່າ, ບັດນີ້ໂດຍການນຶກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແນ່ວ່າທ່ານເປັນຜູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໃນປາກຂອງທ່ານເປັນຄວາມຈິງ. 1 ພົງກະສັດ 17:17–24.

ແມ່ໝ້າຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ເອວຢາເປັນ “ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ,” ເພາະວ່າ “ພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວ”

ທີ່ໄດ້ນຳບຸດຂອງນາງກັບຄືນມາສູ່ຊີວິດ ແມ່ນພຣະຄຳແຫ່ງ “ຄວາມຈິງ.”

ຂະບວນການສາມຂັ້ນທີ່ເອວຢາໄດ້ຍຸດຕົວກາຍຂອງຕົນເອງເທິງບຸດຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍ ໄດ້ຖືກແມ່ໝ້າຍເຂົ້າໃຈວ່າ

ເປັນ “ພຣະຄຳ” ໃນປາກຂອງເອວຢາວ່າເປັນ “ຄວາມຈິງ.” ຄຳພາສາເຮັບເຮີ ‘emeth,’ ໃນຕອນນັ້ນໄດ້ຖືກແປວ່າ

“ຄວາມຈິງ,” ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງລົດອຳນາດໃນການສ້າງສັນຂອງ Alpha ແລະ Omega.

ມັນເປັນຄຳພາສາເຮັບເຮີທີ່ຖືກປະກອບຂຶ້ນໂດຍຕົວອັກສອນທຳອິດ, ຕົວທີສິບສາມ,

ແລະຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນເຮັບເຮີ,

ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະອົງຜູ້ຊົງສາມາດນຳຄົນຕາຍກັບຄືນມາສູ່ຊີວິດ.

ບັນດາຜູ້ຊື້ສັດ ເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາຜູ້ບໍ່ຊື້ສັດ ໃນ “ໄລຍະເວລາ” ແຫ່ງການທົດລອງຟີຊິດ ຊຶ່ງຖືກເປັນນິມິດໂດຍສາມປີຄັ້ງ ໄດ້ຮັບການພິພາກສາເປັນ “ຕຽງແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.” ຄວາມຕາຍເປັນຜົນທາງມາສຳລັບບັນດາລູກຂອງຈຳພວກທີ່ຕິດຕາມແມ່ຍິງໃນເພນີຜູ້ທີ່ກະທຳການລ່ວງປະເວນີ ແລະສັງສອນຄຳສອນແຫ່ງລັດທິນອກສາສະໜາ. ສ່ວນອີກຈຳພວກໜຶ່ງຜູ້ຕິດຕາມຄຳຊີ້ນຳຂອງເອລີຍາ ແລະເຊືອພຣະວັດຈະນະແຫ່ງ “ຄວາມຈິງ” ໄດ້ຮັບຊີວິດ.

ແມ່ໝ້າຍໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເອລີຍາ ໂດຍໄປຕັກນ້ຳໃຫ້ລ້າວ ແລະໃຫ້ເຂົ້າຈີແກ່ລ້າວ, ແລະການເຊືອຟັງຕ່ຳຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ຊື້ສັດໃນຍຸກມັດຂອງທະຍາຕິຣາ. (ເປັນສັງຄວນສັງເກດວ່າ ເມື່ອເອລີຍາສັ່ງແມ່ໝ້າຍໃຫ້ລ້າວກ່ອນ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງລ້າວລູກຊາຍຂອງນາງແລະຕົນເອງ, ສັງທຶຖືກເປັນຕົວແທນຄື ເອລີຍາເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບອາຫານເພື່ອກິນ. ລ້າວເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວສານ, ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງຖືກຄຣິສຕະຈັກ.) ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ບັນດາການກະທຳຂອງຜູ້ຊື້ສັດນັ້ນ ໃນບັນຍາຍໄດ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນບັນຕົ້ນ.

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທຸດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກໃນເມືອງທະຍາຕິຣາວ່າ: ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງພຣະເນດຂອງພຣະອົງເປັນເໝືອນແປວໄຟ, ແລະພຣະບາດຂອງພຣະອົງເປັນເໝືອນທອງເຫຼືອງອັນງາມ, ຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເຮົາຮູ້ຈັກກົດຈະການຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມຮັກ, ແລະການຮັບໃຊ້, ແລະຄວາມເຊືອ, ແລະຄວາມອົດທົນຂອງເຈົ້າ, ແລະກົດຈະການຂອງເຈົ້າ; ແລະວ່າສິ່ງສຸດທ້າຍນັ້ນມີຫຼາຍກວ່າສິ່ງທຳອິດ. ພຣະນິມິດ 2:18, 19.

ບັນດາຜູ້ຊື້ສັດໃດສະແດງ “ການງານ” ອັນດີໃນລະຫວ່າງ “ຊ່ວງເວລາ” ທີ່ພຣະສັນຕະປາບາໄດ້ຮັບໃຫ້ກັບໃຈ, ແຕ່ການງານຂອງເຂົາໃນບັນຍາຍນັ້ນ “ຫຼາຍກວ່າບັນຕົ້ນ.” ເມື່ອ “ຊ່ວງເວລາ” ກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັງດາວປະຈຳຮຸ່ງແຫ່ງການປະຕິຮູບ, ຜູ້ຊົງໄດ້ລົ້ມຕົ້ນພະລະກົດແຫ່ງການບໍ່ອອກທົນຕໍ່ພຣະສັນຕະປາບາອີກຕື່ມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອນຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ “ກະທຳການຜິດປະເວນີ ແລະ ກິນສິ່ງທີ່ຖືວ່າຍແກ່ຮູບເຄົາລົບ.”

ແລະຜູ້ໃດທີ່ມີໃຊ້ ແລະຮັກສາການງານຂອງເຮົາໄວ້ຈົນສຸດທ້າຍ ເຮົາຈະປະທານອຳນາດເໝືອນບັນດາປະຊາຊາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ: ແລະຜູ້ນັ້ນຈະປົກຄອງພວກເຂົາດ້ວຍຄຳທະນາແຫຼ່ງ; ພວກເຂົາຈະຖືກທຸບໃຫ້ແຕກລະອຽດເໝືອນພາຊະນະຂອງຊ່າງບັນດິນເຜົາ: ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ແລະເຮົາຈະປະທານດາວປະຈຳຮຸ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ຜູ້ໃດມີຫຼາຍກວ່າຜູ້ນັ້ນຟັງສິ່ງທີ່ພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ. ພຣະນິມິດ 2:26–29.

ພຣະຄຣິດມີ “ຫຼາຍປະການຢູ່ຕ່າງໆ” ຜູ້ຊື້ສັດໃນຕອນຕົ້ນຂອງ “ຊ່ວງເວລາ” ທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ລະບົບສັນຕະປາບາເພື່ອການກັບໃຈ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍ້ອມໃຫ້ເຢເຊເບນ “ຜູ້ທີ່ເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນສາດສະດາຍິງ ມາສັງສອນ ແລະ ຊັກຈຽບບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໃຫ້ປະພຶດຜິດປະເວນີ ແລະ ກິນຂອງທີ່ຖືວ່າຍແກ່ຮູບເຄົາລົບ.” ແຕ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງ “ຊ່ວງເວລາ” ນັ້ນ ຜູ້ຊື້ສັດຈະບໍ່ອອກທົນໃຫ້ລະບົບສັນຕະປາບາດຳເນີນການລ້ວງຂອງນາງຕື່ມ.

“ໃນສະຕະວັດທີສິບສີ່ໄດ້ມີການປາກົດຂຶ້ນໃນປະເທດອັງກິດຂອງ ‘ດາວປະຈຳຮຸ່ງແຫ່ງການປະຕິຮູບສາສະໜາ.’ ຈອນ ວິກລິຟ ເປັນຜູ້ປະກາດນຳໜ້າແຫ່ງການປະຕິຮູບ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອອັງກິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຄຣິດສັກກະວາດທັງມວນ. ການຄັດຄ້ານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໂຣມ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເບິ່ງອອກນັ້ນ ຈະບໍ່ມີອັນຖືກເຮັດໃຫ້ງົບໄປ. ການຄັດຄ້ານນັ້ນໄດ້ເປີດສາກການຕັ້ງຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການປົດປ່ອຍມະນຸດແຕ່ລະຄົນ, ຂອງຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ, ແລະຂອງຊາດທັງຫຼາຍ.” The Great Controversy, 80.

ອາຫານທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຮັບປະທານ ແມ່ນຄຳສອນ ຫຼື ຂ່າວສານທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບ. ການຜິດປະເພນີແມ່ນຄຣິສຕະຈຳນຳໃຊ້ອຳນາດຂອງລັດເພື່ອບັນລຸການບັງຄັບໃຊ້ຄຳສອນທີ່ເປັນການນະມັດສະການຮູບເຄົ້າລົບຂອງນາງ. ໃນ "ຊ່ວງເວລາ" ທີ່ເຢເຊເບນໄດ້ຮັບໃຫ້ກັບໃຈ, ຄຣິສຕະຈຳນຳໄດ້ຫຼົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານເພື່ອຮັບການປົກປ້ອງ.

ແລະຍິນະໄດ້ໄປສູ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມບ່ອນໄວ້ສຳລັບນາງ ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫລາຍຈະລ້ຽງດູນາງຢູ່ທີ່ນັ້ນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ.... ແລະໄດ້ປະທານປົກສອງຂ້າງຂອງນົກອິນຊີໃຫຍ່ແກ່ຍິນະ ເພື່ອນາງຈະໄດ້ບິນໄປສູ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ ໄປຍັງບ່ອນຂອງນາງ ບ່ອນທີ່ນາງໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຕະຫລອດວາລະໜຶ່ງ ແລະສອງວາລະ ແລະເຄີຍວາລະ ໃຫ້ພັນຈາກໜ້າງູນັ້ນ. ແລະນັ້ນໄດ້ພົ້ນນ້ອອກຈາກບາກຂອງມັນດັ່ງກັບນ້ຳຖ້ວມ ໄລ່ຕາມຫລັງຍິນະ ເພື່ອຈະໃຫ້ນາງຖືກກວາດໄປດ້ວຍກະແສນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ. ແຕ່ແຜ່ນດິນໄດ້ຊ່ວຍຍິນະ ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ອ້າງບາກຂອງມັນ ແລະກົນກະແສນ້ຳຖ້ວມທີ່ພະຍານາກໄດ້ພົ້ນອອກຈາກບາກຂອງມັນ. ພຣະນິມິດ 12:6, 14-16.

ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງ Jezebel ແລະ Ahab, Obadiah ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປົກປ້ອງທີ່ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ໂດຍຖິ່ນກັນດານ ໃນສະໄໝແຫ່ງການປົກຄອງຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ.

ແລະ ອາຮາບໄດ້ເອົາໂອບາດຢິາ ຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວັງຂອງພະອົງ. (ບັດນີ ໂອບາດຢິາຍຳເກງພຣະຢາເວຢ່າງຫຼາຍ: ເພາະເມື່ອເຢເຊເບນໄດ້ຂ້າລ້ຽງບັນດາສາດສະດາຂອງພຣະຢາເວນັ້ນ ໂອບາດຢິາໄດ້ນຳສາດສະດາຫຼາຍຮ້ອຍຄົນໄປຊ່ວຍໄວ້ ຄົງລະຫັສຢູ່ຄົນໃນຖ້ຳ ແລະໄດ້ລ້ຽງດູພວກເຂົາດ້ວຍເຂົ້າຈີແລະນ້ຳ.) 1 ກະສັດ 18:3, 4.

ວຽກງານຂອງໂອບາດຢິາທີ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກຜູ້ພະຍາກອນໄວ້ໃນຖ້ຳ ຄົງລະຫັສຢູ່ຄົນ ເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຖານທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ເພື່ອລ້ຽງດູບັນດາຜູ້ສັດຊີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມກົນຄຳສອນຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມສຳພັນ ອັນບໍ່ບໍລິສຸດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍການລ່ວງປະເພນີຂອງນາງກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງເອຣິບ. ຊ່ວງເວລາທີ່ເອລີາໄດ້ຖືກນຳໄປຫາແມ່ໝ້າຍແຫ່ງຊາເຣັບຕາເພື່ອອາຫານແລະການຄຸ້ມຄອງຈາກເຢເຊເບນແລະອາຮາບ ກໍແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ຄຣິດຕະຈຳນຳໄດ້ຫລົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ, ແລະສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ເພື່ອພວກເຂົານັ້ນ ຖືກແທນໄວ້ໂດຍວຽກງານຂອງໂອບາດຢິາ.

ສະຖານທີ່ຊ່ວຍຂອງເອລີາໃນຊາເຣັບຕາ, ທີ່ໃນພາສາເຣັບຕາຖືກເອີ້ນວ່າ "Zarephath," ມີຄວາມໝາຍວ່າ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ເມື່ອເວລາທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ເຢເຊເບນກັບໃຈໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ເອລີາໄດ້ໄປຫາໂອບາດຢິາ ແລະ ໄດ້ຮຽກໃຫ້ອາຮາບຮວບຮວມອົສຣາເອນທັງໝົດໄປຍັງກາເມນ.

ແລະເມື່ອໂອບາດຢິາກຳລັງເດີນທາງຢູ່ເບີແມ, ເອລີາໄດ້ພົບລາວ; ແລະລາວຈຳລາວໄດ້, ຈົ່ງກົມໜ້າລົງເຖິງດິນ ແລະກ່າວວ່າ, "ທ່ານແມ່ນນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເອລີາ ຫຼື?" ແລະທ່ານຕອບລາວວ່າ, "ແມ່ນແລ້ວ; ໄປບອກນາຍຂອງເຈົ້າວ່າ, ເບີແມ, ເອລີາຢູ່ນີ້." 1 ກະສັດ 18:17, 18.

ເວລາທີ່ເອລີາໄດ້ຍຸກກັບແມ່ໝ້າຍແຫ່ງຊາເຣັບຕາ ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຍຸກມຸດ. ໃນເລື່ອງລາວຂອງເອລີາກັບແມ່ໝ້າຍນັ້ນ, ນາງກຳລັງເກັບໄມ້ສອງອັນ, ເພາະນາງກຳລັງຈະຕາຍ. ແມ່ໝ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນໝາຍເຖິງຄຣິດຕະຈຳນຳ, ແລະນາງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຕະຈຳນຳໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ.

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິສຕະຈຳນຳໃນເມືອງຊາຣະດິດວ່າ:
ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີພຣະວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດາວທັງເຈັດ ຕັດດັງນີ້ວ່າ:

ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ ວ່າເຈົ້າມີຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີຊື່ວິດີ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າຕາຍແລ້ວ. ຈົ່ງຕົນຢູ່ ແລະເສີມກຳລັງສົງທິເຫຼືອຢູ່ ຊົງກຳລັງຈະຕາຍນັ້ນໃຫ້ເຂງແຮງຂຶ້ນ; ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບການງານຂອງເຈົ້າວ່າຄົບຖ້ວນບໍລິບູນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 3:1, 2.

ນາງກຳລັງ “ເກັບໄມ້ສອງທ່ອນ” ແລະກຳລັງກຽມພ້ອມສຳລັບຄວາມຕາຍຂອງນາງ ເມື່ອເວລາໄດ້ເຂົ້າມາຂັດຈັງຫວະນາງ.

ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຍາເວໄດ້ມາເຖິງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ໄປຍັງເມືອງຊາເຣຟາດ ຊົງຂຶ້ນກັບເມືອງຊຳໂດນ ແລະຈົງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ເບີ້ແມ, ເຮົາໄດ້ບັນຊາແມ່ໝ້າຍຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ລ້ຽງດູເຈົ້າ.” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະໄປຍັງຊາເຣຟາດ. ແລະເມື່ອທ່ານມາເຖິງປະຕູເມືອງ ເບີ້ແມ, ແມ່ໝ້າຍຜູ້ນັ້ນກຳລັງເກັບຟົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນນາງ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍນຳເລັກນ້ອຍໃນພາຊະນະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແນ່ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ດື່ມ.” ແລະໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງໄປເອົານ້ຳນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນນາງອີກ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂໍເອົາເຂົ້າຈີ້ນ້ອຍໜຶ່ງມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໃນມືຂອງທ່ານແນ່.” ແຕ່ນາງກ່າວວ່າ, “ຕາບໃດທີ່ພຣະຍາເວພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີເຂົ້າຈີ້ອັນໃດເລີຍ ມີແຕ່ແບ້ງໜຶ່ງກຳໃນຖັງ ແລະນ້ຳມັນເລັກນ້ອຍໃນໂທ; ແລະເບີ້ແມ, ຂ້ານ້ອຍກຳລັງເກັບຟົນສອງອັນ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຂົ້າໄປ ແລະຈັດແຕ່ງມັນສຳລັບຂ້ານ້ອຍແລະລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ກິນມັນ ແລະຕາຍ.” 1 ກະສັດ 17:8–12.

ແມ່ໝ້າຍແຫ່ງເມືອງຊາເຣຟາດກຳລັງເກັບ “ໄມ້ສອງອັນ.”

ແມ່ໝ້າຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສັດຊື່ໃນສະໄໝຂອງເຢເຊເບນ.

ບຸດຊາຍຂອງນາງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງທິອາທິຣາ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍລົງໂດຍມີພຣະສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຖືກລຸບໃຫ້ຄືນມາໃນການຄົ້ນພົບມີຊື່ວິດີຄັ້ງທຳອິດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນບັນລັງທັງຫລາຍ, ແລະມີຜູ້ນັ່ງເທິງບັນລັງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະການພິພາກສາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຕັດສິນເພາະເພາະການເປັນພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ຫລືຮູບຂອງມັນ, ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກ ຫລືທີ່ມີຂອງພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ມີຊື່ວິດີຄົນມາ ແລະຄອງລາດຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດເປັນເວລາພັນປີ. ແຕ່ຄົນຕາຍທິເຫຼືອນັ້ນບໍ່ໄດ້ມີຊື່ວິດີຄົນມາອີກຈົນກວ່າພັນປີນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງ. ນີ້ແມ່ນເຫຼືອການເປັນຄົນຈາກຕາຍຄັ້ງທຳອິດ. ຜູ້ໃດທີ່ມີສ່ວນໃນການເປັນຄົນຈາກຕາຍຄັ້ງທຳອິດນັ້ນກໍເປັນສຸກແລະບໍລິສຸດ: ຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະຈະຄອງລາດຮ່ວມກັບພຣະອົງຕະຫລອດພັນປີ. ພຣະນິມິດ 20:4–6.

ແມ່ໝ້າຍນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຈຳນວນໜ້ອຍໃນເມືອງຊາດິດ ຜູ້ທີ່ສົມຄວນ ແລະໄດ້ຮັບເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ.

ແຕ່ໃນເມືອງຊາດິດ ເຈົ້າຍັງມີບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນເປັນເປື້ອນເປີ; ແລະພວກເຂົາຈະດຳເນີນໄປກັບເຮົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ ເພາະວ່າພວກເຂົາສົມຄວນ. ຜູ້ໃດທີ່ມີໄຊ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ສ່ວມເສື້ອຂາວ; ແລະເຮົາຈະບໍລິບູນຊື່ຂອງຜູ້ນັ້ນອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊື່ວິດີເລີຍ, ແຕ່ເຮົາຈະຮັບຮອງຊື່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ. ພຣະນິມິດ 3:4, 5.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ເມືອງທະຍາທຣາ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຕາຍຢ່າງຊື່ສັດ
ອັນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບຸດຊາຍຂອງແມ່ໝ້າຍ ໄດ້ຮັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມສີຂາວໃນຕາປະທັບທີ່ຫ້າ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທີ່ຫ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາຍໃຕ້ແທ່ນບູຊາ
ບັນດາດວງວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຄຳພະຍານທີ່ພວກເຂົາຍຶດຖືໄວ້;
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະສັດຈິງ,
ອີກດົນບານໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ຊົງພິພາກສາ
ແລະແກ້ແຄ້ນເລືອດຂອງພວກເຂົາອ້ອມແກ້ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ?
ແລະໄດ້ມີການປະທານເສື້ອຄຸມສີຂາວແກ່ພວກເຂົາທຸກຄົນ; ແລະໄດ້ມີພຣະດຳລັດແກ່ພວກເຂົາວ່າ
ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈົນກວ່າເພື່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນຂອງພວກເຂົາ
ແລະເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ້ງຈະຖືກຂ້າເຫມືອນດັ່ງພວກເຂົານັ້ນ ຈະຄົບຈຳນວນ. ພຣະນິມິດ 6:9–11.

ບັນດາຜູ້ພະຍານເຖິງຄວາມຕາຍໃນຍຸກມັດໄດ້ຮັບເສື້ອຄຸມສີຂາວ
ແລະໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ພັກຢູ່ໃນໝູ່ຝັງສົບຂອງຕົນ
ຈົນກວ່າຈະມີຜູ້ພະຍານເຖິງຄວາມຕາຍອີກກຸ່ມໜຶ່ງຂອງສັນຕະປາປາຖືກຂ້າ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສັນຕະປາປາສັງຫານໃນຊ່ວງເວລາສາມປີເຄິ່ງ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາວ່າ ໃນທີ່ສຸດສັນຕະປາປາຈະຖືກພິພາກສາ ແຕ່ຈະຍັງບໍ່ເຖິງເວລານັ້ນ
ຈົນກວ່າຜູ້ພະຍານເຖິງຄວາມຕາຍອີກກຸ່ມທີ່ສອງຂອງສັນຕະປາປາຈະຖືກສັງຫານ
ໃນວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄມ້ຊ້າ. ຊິດເດີໄວທ໌
ໄດ້ຊອມໂຍງຄຳຮ້ອງຂໍຂອງບັນດາຜູ້ພະຍານເຖິງຄວາມຕາຍ ໃນເລື່ອງການພິພາກສາເໜືອສັນຕະປາປາ
ກັບຂໍພຣະຄຳພີສອງຕອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.

“ເມື່ອຕາປະທັບດວງທີ່ຫ້າຖືກເປີດອອກ ໂຢຮັນຜູ້ຮັບການເປີດເຜີຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ຢູ່ໃຕ້ແທ່ນບູຊາ
ກຸ່ມຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັງຈາກນີ້
ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນເຫດການຕ່າງໆຕາມທີ່ພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ ເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ຮັດຊື່
ແລະແທ້ຈິງ ຖືກເອີ້ນອອກມາຈາກບາບໂລນ. [ພຣະນິມິດ 18:1–5, ຖືກອ້າງອີງ.]” Manuscript
Releases, ເຫມືອ 20, 14.

ພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ຂໍ້ 1 ຫາ 5 ເປັນຕົວແທນຂອງສອງສຽງໃນຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 4.
ສຽງທີສອງແມ່ນການເອີ້ນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ,
ແລະມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຂົ່ມເຫັງຕາມກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເມື່ອການເຄື່ອນໄຫວອັນຊົງພະລັງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ
ໄດ້ເອີ້ນຝູງແກະອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກບາບໂລນ.
ນາງຍັງໄດ້ວາງຂໍ້ຄວາມຈາກຕາປະທັບທີ່ຫ້າໄວ້ທີ່ການເປີດຂອງຕາປະທັບທີ່ຈັດ.

“[ພຣະນິມິດ 6:9–11 ຖືກອ້າງອີງ]. ນີ້ແມ່ນພາບເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ໂຢຮັນ
ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ.”

“ພຣະນິມິດ 8:1–4 ຖືກອ້າງອີງ.” Manuscript Releases, ເຫມືອ 20, 197.

ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີແປດ ຂໍ້ທີໜຶ່ງຫາສີ່, ຕາປະທັບທີ່ຈັດຖືກເປີດອອກ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບດວງທີ່ຈັດແລ້ວ,
ກໍມີຄວາມງຽບສະຫງົດຢູ່ໃນສະຫວັນປະມານເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ.
ແລະຂ້າງນ້ອຍໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນຈັດອົງຜູ້ຊຶ້ງຍືນຢູ່ຕາມພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຂົາຄົນລະແກ່ອັນໜຶ່ງລວມເປັນຈັດແກ່.

ແລະມີທຸດສະຫວັນອົກອົງໜຶ່ງມາຢືນຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ, ຖືກະຖາງທອງຄຳສຳລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມ;
ແລະໄດ້ປະທານເຄື່ອງຫອມເປັນອັນຫຼາຍແກ່ທຸດອົງນັ້ນ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ນຳຂຶ້ນຖວາຍຮ່ວມກັບຄຳອະທິຖານ
ຂອງວິສຸດຊົນທັງປວງເທິງແທ່ນບູຊາທອງຄຳຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທັມນີ້. ແລະຄວັນຂອງເຄື່ອງຫອມ
ຊົງຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງວິສຸດຊົນທັງຫຼາຍ,
ໄດ້ລ້ອຍຂຶ້ນເບື້ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າຈາກມືຂອງທຸດສະຫວັນ. ພຣະນິມິດ 8:1-4.

ຄຳອະທິຖານຂອງພວກມະນະສັກຂຶ້ນໃນຍຸກມຸດ, ຜູ້ຊົງໃນຕາປະທັບທິຫຳໄດ້ຮັບຂໍ້ໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳການພິພາກສາ
ລົງມາເຫນືອຍິງໄສເພນືຜູ້ກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ໄດ້ລ້ອຍຂຶ້ນ
“ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ” ເມື່ອຕາປະທັບທິຈັດຖືກເປີດ.
ການດົນໃຈຈັດໃຫ້ການເປີດຕາປະທັບທິຈັດສອດຄ່ອງກັບສຽງທິສອງໃນພຣະນິມິດບົດທິສິບແປດ,
ເພາະວ່າຢູ່ໃນສຽງທິສອງນັ້ນເອງ ພຣະເຈົ້າຊົງລະນຶກເຖິງບາບຊົດຂອງນາງ,
ແລະຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງເພີ່ມການພິພາກສາຂອງນາງເປັນສອງເທົ່າ.
ຄົງໜຶ່ງເພື່ອພວກມະນະສັກຂຶ້ນໃນຍຸກມຸດ, ແລະອີກຄົງໜຶ່ງເພື່ອການນອງເລືອດໃນວິກິດກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນສຽງອີກຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ
ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.
ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ.
ຈົ່ງຕອບແທນນາງຕາມທຶນາງໄດ້ຕອບແທນພວກທ່ານ
ແລະຈົ່ງທົບສອງເທົ່າແກ່ນາງຕາມການກະທຳຂອງນາງ: ໃນຈອກທຶນາງໄດ້ຕຽມໄວ້ ຈົ່ງຕຽມໃຫ້ນາງສອງເທົ່າ.
ພຣະນິມິດ 18:4-6.

ຄົນຈຳນວນນ້ອຍໃນເມືອງຊາຣດີສທິບໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເປື້ອນເປົ່
ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກປະຫວັດສາດຂອງທິຍາທິຣາທິສັນສຸດລົງໃນປີ 1798.
ພວກເຂົາຖືກນຳສະເໜີໂດຍແມ່ໝ້າຍແຫ່ງຊາຣັບຕາ, ແມ່ໝ້າຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຈະໄປສູ່ງານອະພິເສກໃນປີ
1844.

“ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດຂອງພວກເຮົາ ໄປຍັງສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ
ເພື່ອການຊຳລະພະວິຫານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຫັນໃນ ດານເຮອນ 8:14;
ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດເຖິງຜູ້ຊົງຊຸກຕະການ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໄວ້ໃນ ດານເຮອນ 7:13;
ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ມີລາກໄດ້ພະຍາກອນໄວ້,
ລ້ວນເປັນຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການດຽວກັນ;
ແລະສິ່ງນີ້ຍັງໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວໄປສູ່ການມົງຄຸນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25.” The Great
Controversy, 426.

ແມ່ໝ້າຍຄົນນັ້ນ ກຳລັງຕຽມອາຫານຄຳມືສຸດທ້າຍຂອງນາງກ່ອນຄວາມຕາຍ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນາງຮັບໃຊ້ທ່ານ. ນາງເປັນພາບປະກອບຂອງຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍໃນເມືອງ Thyatira
ທີ່ກຳລັງປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍໃນເມືອງ Sardis ຜູ້ທີ່ກຳລັງຕັກ “ໄມ້ສອງທ້ອນ” ເພື່ອ “ໄຟ”.

“ໄມ້ສອງທ້ອນ” ເປັນຕົວແທນຂອງທັງສອງວົງຕະກູນແຫ່ງອິດສະຣາເອນໂບຮານ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຢຳຢັ້ງໂດຍລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະຕໍ່ມາໂດຍລັດທິສັນຕະປາບາ, ແຕ່ຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ແລະຮວມເຂົ້າເປັນ “ໄມ້ອັນດຽວ,” ໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງປີ 1798 ຫາ 1844.

ແລະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ອີກຢ່າງໜຶ່ງ,
ເຈົ້າບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ອັນໜຶ່ງ ແລະຂຽນໃສ່ມັນວ່າ, ‘ສຳລັບຢູດາ
ແລະສຳລັບບັນດາລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ’; ແລ້ວຈົ່ງເອົາໄມ້ອີກອັນໜຶ່ງ

ແລະຂຽນໃສ່ມັນວ່າ, 'ສຳລັບໂຢເຊັບ, ໄມ້ຂອງເອເຟຣາອິມ, ແລະສຳລັບວົງວານອີສຣາເອນທັງໝົດ
ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ.' ແລະຈົນນຳມັນມາຕຳກັນໃຫ້ເປັນໄມ້ອັນດຽວ;
ແລະມັນຈະກາຍເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອລູກຫຼານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຈະກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ,
'ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫຼົວ ສົ່ງເຫຼົ້າໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?' ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
'ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ, ເບຶ້ງແມ, ເຮົາຈະເອົາໄມ້ຂອງໂຢເຊັບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງເອເຟຣາອິມ
ແລະບັນດາເຜົ່າຂອງອີສຣາເອນ ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາມາຮ່ວມກັບມັນ,
ຄືກັບໄມ້ຂອງຢູດາ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄມ້ອັນດຽວ, ແລະມັນຈະເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຮົາ.'
ແລະໄມ້ທີ່ເຈົ້າຂຽນໃສ່ນັ້ນຈະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຕາພວກເຂົາ. ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
'ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ, ເບຶ້ງແມ,
ເຮົາຈະເອົາບັນດາລູກຫຼານຂອງອີສຣາເອນອອກມາຈາກທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ນັ້ນ,
ແລະຈະຮວບຮວມພວກເຂົາຈາກທຸກດ້ານ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ;
ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຊາດດຽວໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ບົນພູເຂົາແຫ່ງອີສຣາເອນ;
ແລະກະສັດອົງດຽວຈະເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາທັງໝົດ; ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນສອງຊາດອີກຕໍ່ໄປ
ແລະຈະບໍ່ຖືກແບ່ງແຍກເປັນສອງອານາຈັກອີກຕໍ່ໄປເລີຍ;
ພວກເຂົາຈະບໍ່ກະທຳໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນອີກ ດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງຕົນ
ຫຼືດ້ວຍສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງຕົນ ຫຼືດ້ວຍບາບລະເມີດໃດໆຂອງຕົນ;
ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກບັນດາບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຕົນ ທີ່ໃນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ກະທຳບາບ,
ແລະຈະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ສະອາດ: ແລ້ວພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາກອນຂອງເຮົາ,
ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາ;
ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຈະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ: ພວກເຂົາຈະດຳເນີນຕາມຄຳພີພາກສາຂອງເຮົາ,
ແລະຈະຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາ, ແລະປະຕິບັດຕາມນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ບ່ອນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່;
ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ, ຄືພວກເຂົາ, ແລະລູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະລູກຂອງລູກຂອງພວກເຂົາ
ຕະຫຼອດໄປ; ແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິສຸກກັບພວກເຂົາ; ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນກັບພວກເຂົາ:
ແລະເຮົາຈະສະຖາປະນາພວກເຂົາ, ແລະເພີ່ມພູນພວກເຂົາ,
ແລະຈະຕັ້ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາໄວ້ທຳມະກາງພວກເຂົາເປັນນິດ.
ພະພັກອາໄສຂອງເຮົາຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາກອນຂອງເຮົາ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢໂຮວາ
ຜູ້ຊຳລະອີສຣາເອນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເມື່ອສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາເປັນນິດ.' ເອເຊກຽນ
37:15-28.

ເມື່ອເວລາອອກຈາກຊາເຣັບຕາເພື່ອໄປເອີນອາຮາບ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນທັງປວງໃຫ້ມາຍັງພູຄາເມນ,
ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປັນໜ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ຫລົບໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ
ກຳລັງເກັບໄມ້ສ້ອງອັນເພື່ອກຳໄລທີ່ຊຳລະນາງໜ້າຍໃຫ້ບໍລິສຸດລ່ວງໜ້າກ່ອນວັນອະພິເສກໃນວັນທີ22 ຕຸລາ
1844. ການເກັບໄມ້ສ້ອງອັນນັ້ນ ຄືການຮວບຮວມຂະບວນການມົນເລໂຣທ໌
ຊຶ່ງສຳເລັດລົງໃນຊ່ວງເວລາຫົກສິບຫ້າປີສູດທ້າຍທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເອຊາຢາ ບົດທີ7.
ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອໄດ້ທົນທຸກຕໍ່ຄຳສາບແຈ້ງຂອງໄມເຊ ນັບແຕ່ 723 BC ຈົນເຖິງ 1798, ແລະ
ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ກໍໄດ້ທົນທຸກຕໍ່ຄຳສາບແຈ້ງດຽວກັນນັບແຕ່ 677 BC ຈົນເຖິງ 1844. ໃນປີ1844,
ລູກຫລານຝ່າຍວິນຍານຂອງສອງຊາດຕາມຕົວອັກສອນນັ້ນ ໄດ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນເປັນໄມ້ອັນດຽວ,
ຫລືເປັນຊາດດຽວ.

ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດອີກ ເອເຊກຽນໄດ້ກຳນົດໄມ້ສ້ອງອັນນັ້ນວ່າເປັນສອງປະຊາຊາດ ທີ່ກາຍເປັນຊາດດຽວ.

ເພາະວ່າຫົວໜ້າຂອງຊີເຣຍຄື ດາມາເຊັກ, ແລະຫົວໜ້າຂອງດາມາເຊັກຄື ເຣຊິນ; ແລະພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີ
ເອຟຣາອົມຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ເປັນຊົນຊາດອີກ. ແລະຫົວໜ້າຂອງເອຟຣາອົມຄື ສະມາເຣຍ,
ແລະຫົວໜ້າຂອງສະມາເຣຍຄື ບຸດຂອງເຣມາລີຢາ. ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ ແນ່ນອນພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່
ເອຊາຢາ 7:8, 9.

ຖ້າພວກເຮົາຈະບໍ່ເຊື່ອຖືຄຳພະຍາກອນເລື່ອງຫົກສິບຫ້າປີ, ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ນຳສະເໜີສັນຍະລັກຂອງເອລີຢາໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.